

שניידר דוב ("בנו")

בן זאב ולינה. נולד ב־20 באוקטובר 1919
בברלין, בירת גרמניה, וקיבל שם השכלה
תיכונית. בשנת 1937 עלה לארץ עם
„עליית-הנוער“, ומאז בואו היה חבר
פעיל ב„הגנה“ ובשנות המאורעות
התגייס לחיל-הנוטרים, ואף היה פעיל
בכמה פעולות חשאיות חשובות. התגורר
בירושלים, משלח-ידו — מלצר. אדם מלא
חיים, בעל חוש הומור, עליז ושמח —
כזה היה דוב בחייו היומיומיים. אהב
לעזור במיטב יכולתו לנזקקים לו. בחברה ובבית-משפחתו היה משרה

על סביבו רוח שמחה ועליזות. אהב מאד את בתו הבכירה בת השש
ושאף לתת לה חינוך מעולה.
משנקרא להתיצב למערכה הלך בין הראשונים ומילא את תפקידו
באמונה ובמסירות. ביום 3 ביוני 1948 בא לביקור קצר אל משפחתו
ובאותו יום חזר לבסיסו ונפל בהגנה על תלפיות וארגונה בהיפגעו
מכדור צלפים. היה קבור בשייך-באדר א'. ביום כ"ח באלול תש"י
(10.9.1950) הועבר למנוחת-עולמים להר-הרצל בירושלים.